

LS, gisteren 24 mei 2017 <http://www.actua.tv/actua-live-debat-boskaart-joke-schauvliege> gezien ? Dan weet je dat we **mogen hopen** op bomendoorstart & een **beter boskaart**. Muzes www.poeziebos.be dromen van **renaissance voor de bossen in Vlaanderen**. De bedreigde bossen van Vlaanderen zijn misschien nog niet vogelvrij, ook al zijn ze zonevreed. **Hun lot hangt** in hart van Minister-President Bourgeois & bosminister Joke. We zeggen met de bosdichters op hemelvaartdag: **niet zonder reden daalden bossen uit de hemel neer**. Mensen hebben bossen nodig : respecteer & bescherm hen ! Lees hieronder de geschiedenis bossen.

Geschiedenis van bossen in België en Vlaanderen kattedelletje via www.poeziebos.be van zonevreed tot ruimtelijk bedreigd (van **A** tot **Schauvliege** naar **Weg Boskaart**) naar **Bossen Babel & Bourgeois** <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

Onderaan lees je ook onze laatste bosbrief 2016 toen KMO-zone Lappersfortbos groen gekleurd werd

A. De Volle Middeleeuwen (900-1300/1400)

De Volle Middeleeuwen (900-1300/1400) wordt ook de periode van de grote ontbossingen genoemd. Dit had verschillende oorzaken. Enerzijds was er de verarming van de adellijke bevolking, die door bosontginning haar inkomsten trachtte te verhogen en was er ook een nieuwe bloei van de kloosters. Anderzijds was er de opkomst van de steden, de snelle stijging van de bevolking en veranderingen in de maatschappij. De opkomst van vrije boeren, die in ruil voor werk bij kloosters of bij machtige heren een stukje grond in eigen beheer krijgen, heeft ontbossing sterk in de hand gewerkt. Van de vroege Middeleeuwen tot in de 19e eeuw zijn gebruiksrechten, als een vorm van concessie, toegekend door de bosbezitter aan gemeenten, gehuchten, gezinnen of personen. Dit gebeurde op basis van bewezen diensten, door overeenkomst of door erkenning van een reeds bestaand gewoonterecht. De gebruiksrechten waren velerlei en handelden bijvoorbeeld over het gebruiksrecht van hout, beweidingsrecht, of over het verzamelen van eikenschors (voor de leerlooierijen) of strooisel (ter verbetering van landbouwgronden).

B. De Verenigde Nederlanden onder de Habsburgers (1482-1585)

In de periode 1482-1585 maakte het Belgisch grondgebied deel uit van de Verenigde Nederlanden onder de Habsburgers. Rond 1500 begon het tijdperk van de Renaissance, of de periode van de wetenschappelijke benadering der dingen. Nieuwe continenten werden ontdekt. Ook nieuwe boomsoorten werden aangeplant.

- a.. De grove den (*Pinus sylvestris* L.) werd in België voor het eerst aangeplant in Diest vóór 1540.
- b.. Charles de l'Ecluse (*Carolus Clusius* ; 1526-1609) voerde in 1576 de wilde kastanje (*Aesculus hippocastanum* L.), evenals de paplaurier (*Prunus laurocerasus* L.) in uit het Ottomaanse Rijk. (Hij kreeg ondermeer erkenning voor het introduceren van de aardappel in Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk en in de Lage Landen.)
- c.. Ook de plataan (*Platanus orientalis*) werd rond die tijd ingevoerd.

C. De Zuidelijke Nederlanden onder de aartshertogen en Spanje (1585-1715) en de Oostenrijkse Nederlanden (1715-1794)

Een mijlpaal in de geschiedenis van de boswetgeving, vormt het Edikt van 1617 dat de aartshertogen Albrecht en Isabella uitvaardigden voor het Hertogdom Luxemburg. Dit was ten tijde van de Zuidelijke Nederlanden onder de aartshertogen en Spanje (1585-1715). Het bevatte 126 artikels en was zeer streng. Het Edikt handelde over de volgende onderwerpen : de gebruiksrechten, de bedrijfsvoering (e.g. de aflevering van bomen moet

gebeuren "à l'honneur et dans l'intérêt du bois", het privé-bosbezit, het bospersoneel, politie en rechtspraak. Bosbouwkundig zijn vooral twee aspecten van belang : de bezorgdheid voor het bos en het bosbehoud, en de zin voor het openbaar belang, dat primeert op het privébelang. Het Edikt bleef van kracht tot in 1754, toen Keizerin Maria-Theresia van Oostenrijk een nog strengere ordonnantie uitvaardigde voor de Luxemburgse bossen, ten tijde van de Oostenrijkse Nederlanden (1715-1794). Deze wetgevingen hebben later model gestaan voor het Belgisch Boswetboek van 1854. Bossen besloegen 155.000 ha in het Vlaanderen van de 18e eeuw, wat bijna gelijk is aan het huidige bosareaal van 150.000 ha. Onderzoek toont echter een opmerkelijke verschuiving aan van de lemige gronden in het zuiden en westen van Vlaanderen naar de zandige gronden in het noorden en oosten van de regio. Dus enkel 30% van het huidige bosareaal was ook bebost in de laat 18e eeuw.

D. De Verlichting (1760-1830)

Het wetenschappelijk benaderen der dingen verloor in het verloop van de 17e eeuw steeds meer aan betekenis. Een nieuwe impuls kwam er in het midden van de 18e eeuw met de periode van de verlichting (1760-1830). Uitheemse boomsoorten werden eerst aangeplant in arboreta, parken en uiteindelijk ook in bossen. Op het einde van de 18e eeuw is de bosflora zeer sterk verarmd. Ook dit werkte het gebruik van goed groeiende uitheemse boomsoorten in de hand. Enkele voorbeelden :

a.. De zeeden (*Pinus pinaster* Soland) was omstreeks 1750 zeer gewaardeerd rond Antwerpen om zijn snelle groei en overvloedige productie van strooisel.

b.. De tamme kastanje (*Castanea sativa* Miller) werd vanaf 1780 vrij veel in het bos aangeplant en werd vooral als hakhout uitgebaat.

Tijdens de tweede helft van de 18e eeuw begon men met het aanleggen van wegen en met het verdelen van de bossen in rechthoekig afgebakende percelen.

In grote lijnen was tussen 1500 en 1800 was de eigendomsstructuur van de grotere bossen nogal stabiel. In de XIXde eeuw gaf de Industriële Revolutie aanleiding tot een verder terugdringen van het woud en aan een nieuwe aanpassing van het landschap.

E. De Franse Tijd (1794-1815)

In de Franse Tijd (1794-1815) werden als gevolg van allerlei oorlogen zeer grote kappingen uitgevoerd in de bossen. Niet alleen door de legers, maar ook door de gewone bevolking werden in deze periode veel bossen geplunderd en beschadigd.

F. Het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden (1815 - 1830)

Na de overwinning op de legers van Napoleon in Waterloo, werden door het Verdrag van Parijs (13 februari 1815) België en Nederland verenigd onder Willem I. De daaropvolgende periode (1814-1830) was zeer ongunstig voor het Belgische bos. Een poging tot delging van de enorme staatsschuld, alsook de aanname dat enkel door privé-beheer de domaniale bossen rendabel gemaakt konden worden, zorgde voor versnippering en ontginning van de bossen.

G. Onafhankelijk België (va. 1830)

Op 4 oktober 1830 verklaarde België zich onafhankelijk van Nederland. De huidige landsgrenzen worden grotendeels afgebakend. Na 1830 worden nog 15.489 ha staatsbos

verkocht, zodat tegen het einde van de vorige eeuw nog maar 25.000 ha staatsbos overbleef.

H. Het Belgisch Boswetboek (1854)

Een zeer belangrijke maatregel was het Boswetboek van 19 december 1854, dat echter grotendeels slechts van kracht was voor de openbare (onderworpen) bossen. Het omvat 183 artikelen verspreid over 13 hoofdstukken, die handelen over de volgende onderwerpen :

- 1.. Definitie van de bossen onderworpen aan de bosbouwadministratie en van de bossen die het onderwerp vormen van het Boswetboek ;
- 2.. De bosbouwadministratie ;
- 3.. Grensscheiding en afpaling ;
- 4.. De bedrijfsregeling ;
- 5.. Veiling van de kappingen ;
- 6.. Exploitatie ;
- 7.. Hermeting en bosschouwing ;
- 8.. Veiling en aflevering van eikelooft, varkensweide, bosvoeder, windval, delict hout en andere bosproducten ;
- 9.. De gebruiksrechten ;
- 10.. Politie en behoud van de bossen ;
- 11.. Rechtspleging ter zake van misdrijven gepleegd in de onderworpen bossen ;
- 12.. Straffen en veroordelingen die gelden voor alle bossen en wouden in het algemeen ;
- 13.. Bossen en wouden van private personen.

Deze wetgeving concentreert zich voornamelijk op de economische functie van het bos.

Vroege bosbouwstatistieken

Uit de land- en bosbouw telling van 1846 blijkt het volgende :

- a.. De totale bosoppervlakte in België bedroeg 485.666 ha ;
- b.. De oppervlakte aan woeste gronden bedraagt 324.215 ha.

Tussen 1846 en 1866 was er nog een daling van de bosoppervlakte met ongeveer 50.000 ha. Deze evolutie was de resultante van bebossing enerzijds en bosontginningen anderzijds. Tussen 1834 en 1866 kenden de provincies Brabant, Henegouwen en vooral Oost- en West-Vlaanderen een forse daling van 44 % in de bosoppervlakte tot 73.432 ha. Vooral de loofboombossen op leem- en zandleemgronden werden in akkers en weiden omgezet. In het algemeen echter is het bosareaal sinds 1866 weer toegenomen. Onder andere door de omzetting van heidevelden in productieve dennenbossen (in de provincies Antwerpen en Limburg), waardoor de bosoppervlakte steeg van 54.714 ha tot 93.292 ha (Nadien kwam er echter weer een daling). En door de aanplanting van sparren op veen- en heidegronden kon, in de provincies Luxemburg en Luik, de bosoppervlakte bijna worden verdubbeld.

I. De Hoge Bosraad

In 1893 werd bij Koninklijk Besluit de Hoge Bosraad opgericht. Deze had als opdracht de bevoegde minister van advies te dienen op alle vragen in zake bos die haar door de minister werden voorgelegd.

J. De Koninklijke Belgische Bosbouwmaatschappij

De belangstelling voor het bos nam ook toe bij de privé bos-eigenaren, wat ondermeer tot uiting kwam in de oprichting in 1893 van de "Société Centrale Forestière de Belgique". In 1950 veranderde de vereniging van naam en werd het de "Société Royale Forestière de Belgique". In 1970 kreeg de vereniging ook een Nederlandstalige naam : "Koninklijke Belgische Bosbouwmaatschappij".

K. Bosbouwkundig onderzoek

Ook het belang van het bosbouwkundig onderzoek wordt erkend. Bij Koninklijk Besluit van 26 juni 1896 werd de "Speciale Dienst voor Opzoeken en Raadgevingen" ingesteld. Na nog een aantal naamsveranderingen, vestigde deze dienst zich in 1919 in Groenendaal en kreeg in 1951 de naam van "Proefstation van Waters en Bossen". Door de regionalisatie werd dit station opgesplitst in een Vlaamse en een Waalse component. In Vlaanderen leidde dit in 1991 tot de oprichting van het "Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer" te Geraardsbergen. In Wallonië werd het "Centre de Recherche de la Nature, des Forêts et du Bois" opgericht.

L. De Hoge Jachtraad

Ter ondersteuning van het jacht- en wildbeheer werd bij Koninklijk Besluit van 29 december 1908 de Hoge Jachtraad opgericht.

M. De Wereldoorlogen

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het bos enorme schade toegebracht door het oorlogsgeweld en door de plaatselijke bevolking. In de provincie West-Vlaanderen kwam er nog nauwelijks bos voor. Na 1918 werd, met het Verdrag van Versailles, de bosoppervlakte vergroot met 33.505 ha door aanhechting van de oostkantons, waaronder 11.500 ha domaniale bossen en 5.400 ha die onder sekwestering werden geplaatst. Na 1945 werd het domaniaal bos in deze begieden nog eens uitgebreid met 5.500 ha bos die onder sekwestering stonden.

Tijdens de Tweede wereldoorlog werden opnieuw grote bosoppervlakten vernield en werden de bossen geplunderd door de bezetter en de plaatselijke bevolking. Na 1945 evenwel kwam de economische activiteit snel op gang. En dit ging gepaard met een toenemende internationalisering van de benadering der dingen. Toch is tussen 1880 en 1950 de bosoppervlakte gestegen van 489.423 ha naar 590.817 ha.

N. De Hoge Raad voor Natuurreservaten

Bij Koninklijk Besluit werd in 1957 de Hoge Raad voor Natuurreservaten opgericht. In hetzelfde jaar werden de natuurreservaten van de "Duinen van de Westhoek" en van de "Hoge Venen" officieel erkend. Op het einde van de jaren '60 ontstond opnieuw een toenemende waardering voor de natuur en het milieu in het algemeen, dat door uitputting en verontreiniging sterk werd bedreigd.

O. De Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV) www.vbv.be nu www.bosplus.be

In 1970 werd de Vlaamse Bosbouwvereniging opgericht met als doel de aandacht weer te vestigen op de situatie van het bos in Vlaanderen. De vereniging veranderde haar naam in 1999 in de Vereniging voor Bos in Vlaanderen. Ze ijvert voor de bescherming van het bestaande bosareaal, alsook voor bosuitbreiding. Onder andere de aanleg van stadsbossen zou een enorme verlichting van de druk op het bestaande bos in Vlaanderen kunnen betekenen. De Vereniging voor Bos in Vlaanderen ijvert ook al jaren om de bossen een multifunctioneel karakter mee te geven.

P. De federalisering van België én van het bosbeleid

Het grondgebied van België heeft in de loop van zijn geschiedenis voortdurend de invloed ondergaan van zowel de Germaanse als de Latijnse wereld. Dat heeft een cultureel pluralisme met zich meegebracht. Het zijn deze verschillen in taal en in cultuur tussen de verschillende landsdelen die aan de oorsprong liggen van de 4 staatsvormingen (1970 ; 1980 ; 1988-1989 ; 1993), waarmee België tot een volwaardige Federale Staat werd omgevormd. Dit had ook zijn gevolgen voor de administratie van het bosbeheer. Sinds 1975 bepaalden Brussel, Vlaanderen en Wallonië elk hun eigen bosbeleid. In 1980 werd de administratie van Waters en Bossen volledig opgesplitst over de drie gewesten. (*met dank aan Prof. Dr. Ir. N. Lust, Universiteit Gent, cursus Bospolitiek*)

Q. De strijd voor de zonevreemde bossen à la Lappersfort (2001 - ?)

Het LAPPERSFORTMUSEUM online via www.poeziebos.be (vroeger www.ggf.be)

R. Actuele bossenstrijd via www.bosplus.be

S. Kabinet Schauvliege zet de eerste positieve stappen in 2014 !

T. Toekomst : liggen de Vlaamse bossen in Babel ?

U. Uitstel ? De boskaart is toch een betonkaart ?

<https://www.youtube.com/watch?v=QjBCtBrix7c> la haïne des arbres

V. Vlaamse regering schrapt Boskaart 19 mei 17. Bourgeois zet Schauvliege hak ?

http://www.standaard.be/cnt/dmf20170519_02890131 Arm Vlaanderen ?

W. Weg Boskaart. Wat nu Wilfried ? <http://www.focus-wtv.be/nieuws/groene-gordel-griffel-voor-wilfried-vandaele>

X. (krijgt Vlaanderen meer ademruimte ?)

Y. (krijgt Vlaanderen meer ademruimte ?)

Z. (krijgt Vlaanderen meer ademruimte ?)

[Muzes in de moeder der zonevreemde bossen blij met conceptnota 31.01.14 Vlaamse regering ' plan van aanpak ruimtelijk bedreigde bossen '. Een eerste positieve stap voor de zonevreemde bossen. De lente-wandeling in het Lappersfort Poëziebos is op **zondag 4 mei 2014** om 14u30 met als thema " Poëzie & politiek voor de zonevreemde bossen](#)

[met oa. kabinet Schauvliege \(ov. \), Bert de Somviele van Bos+ & vlaamse politici van goede wil over de stand van zaken in de bedreigde bossen.](#)

PS. Kom naar seizoenswandelingen Lappersfort Poëziebos. Duurzaamheid omdat de toekomstige generaties ons dierbaar zijn... J'ai planté beaucoup d'arbres dans ma vie, je dois dire qu' actuellement surtout je considère le boisement et le re-boisement comme une des opérations culturelles les plus productives que l'on puisse faire graaf Visart de Bocarmé, burgervader van Brugge <http://www.poeziebos.be/ArchiefGGF.aspx>

Niet zonder reden

Niet zonder reden daalden bossen uit de hemel neer.
Soms schroeit het binnenskamers, slaan de pannen
van het hoofd. Soms hongert ook een hond naar brood,
snakt het raam naar rozen. Mensen hebben bossen nodig.

Niet zonder reden daalden bossen uit de hemel neer.
Soms is het al metaal dat ons betintelt en magnetiseert.
Steden zijn gulzige motoren, kleppen en cilinders
ratelen maar door. Steden hebben bossen nodig.

Niet zonder reden daalden bossen uit de hemel neer.
Soms vreet het miltvuur van de eindigheid,
het vijverslijk, het knarsetanden van de overweg,
een kolf, een fles aan ons. Mensen hebben bossen nodig.

Niet zonder reden daalden bossen uit de hemel neer.
In beuken zwelt het verlangen naar kathedralen aan,
gedachten rijpen op eik, linde giet slaap op, taxus
ent volharding in. Steden hebben bossen nodig.

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society
Poëziebos Brugge, erfgoeddag van bos & aarde, 22 april 2007
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.ggf.be

Sometimes a scream is better than a thesis. - Ralph Waldo Emerson (1803-1882)
Zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos
<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars>
www.poeziebos.be U kan dagelijks wandelen op deze rust- en stilteplek waar de muzes
ademruimte schenken [http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-](http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-participatiewijzer-voor-brugge-2013)
[participatiewijzer-voor-brugge-2013](http://www.kantenstad.blogspot.be) www.kantenstad.blogspot.be

**Dat heeft geen zin, ' zei Alice. ' Onmogelijke dingen kun je nou éénmaal niet gelo-ven.'
Ik denk dat je gewoon nog niet zo veel ervaring hebt, ' zei de Koningin. ' Toen ik zo oud**

was als jij oefende ik elke dag een halfuur. Er waren dagen waarop ik voor het ontbijt al zes onmogelijke dingen had gelooft. ' Alice in Spiegelland

REINAERT BLUES

jagersbal, als wolken op de vlucht
een uil roept 'die heeft de Reinaert Blues'

bij het grote water staan wij stil
als een huis met bomen op het dak
maanlicht kwijnt, het poppenspel verschijnt
speelt De minstrel die niet spelen mocht
als een sprookje zonder prins of bos
voor de vissers zonder vis, de val
lege manden, kippen zonder ei
Moeder Aarde ademt moeilijk, vos

achter de taal schuurt de Reinaert Blues
zoeteke mijn zoeteke mijn moer
leg je neer, geen prooi of hondenkooi
hier de vleugels van mijn mooiste droom
zon die schittert op een zeepatroon
veld voor leeuwerik en klaprozen
loom de schommel, sleutelbloemenstroom

bonkt de hel in je cel op een beat
hou mijn staart vast, laat je angsten los
achter raas en kaalslag schuilt ons lied

blues blues, de wind speelt de Reinaert Blues

Peter Holvoet-Hanssen www.kapersnest.be

HET LOT

Het lot van bloemen is openbloeien,
geuren verspreiden en stilletjes
sterven, aldus Kierkegaard.

Het lot van weiden is kalklijnen,
tribunes en schreeuwende monden
over je heen, aldus Rijkaart.

Het lot van bossen is stil
verdwijnen en verrijzen
als loodsen, aldus Moenaert.

Het lot van mensen is liefhebben,
elkaar nooit helemaal begrijpen,
daaraan ten onder gaan, aldus Moeyaert.

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society www.poeziebos.be
<http://tvblik.nl/bos/silent-snow> een aanbevolen bos-film

Nulla est homini causa philosophandi, nisi ut beatus sit (er bestaat voor de mens geen reden om te filosoferen tenzij om gelukkig te worden, aldus Augustinus).

Ons wachten is niet zinloos, Vaclav Havel Ik geloof dat wij moeten leren wachten zoals wij leren scheppen. Wij moeten geduldig de graankorrels zaaien en de aarde waarin zij gezaaid zijn koppig water blijven geven en het gewas zelf zijn tijd gunnen. We kunnen een plant niet voor de gek houden, net zomin als wij de geschiedenis voor de gek kunnen houden. Maar we kunnen haar wel water geven. Geduldig elke dag opnieuw, met begrip, met mededogen, met liefde.

sidera addere caelo - **sterren toevoegen aan de hemel** - ajouter des étoiles au ciel (Erasmus)
beste Brugs gemeenteraadslid, beste schepenen Demon & Pierins, beste burgervader Landuyt,

" PAS ALS DE SLOTZIN GESPROKEN IS VALT HET DOEK "
(Robin Williams in Jakob the Liar naar roman van Jurek Becker)

*U speelde een hoofdrol in de never-ending-story van hut Lappersfortbos. U leverde de bijlen maar nu ook de groene potloden. U wil dus het einde van het verhaal goed maken en daarom deze laatste bosbrief aan U. Over een burgeractie met een a-typische afloop in hoop & verwachting...Strijd, verbinding & bruggen bouwen...De wereld heeft ademruimte nodig ! **Daarom wandelen we verder in het Lappersfortbos op 22 mei** & 9 oktober 2016 + zondag 29 januari 2017 (om 14u30) en 15 oktober 2017. U bent er speciaal welkom in de maand mei want dan wordt er de Groene Gordel Griffel uitgereikt aan de Brugse groendienst & de boswachters van het ANB. De tweede (*) Groene Gordel Griffel is een Bomengriffel van de spirit/muze van het bos. Met een gelegenheid om het bomenbeleid van Brugge & Vlaanderen te duiden in **samen-scholende dialoog**. Het is een schouderklopje voor het vele ongeziene werk van mensen die professioneel met bomen bezig zijn. En een aanmoediging om veel jong groen nieuwe kansen te geven. Maar tevens een kans voor een sterkere verbinding met vele (oude) bomenliefhebbers. Omwille van de ademruimte & de biodiversiteit bruggen bouwen en bomen planten !*

<http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

Terug naar het Lappersfortbos lente 2016 www.poeziebos.be

<http://www.wtv.be/nieuws/overgebleven-stuk-lappersfortbos-wordt-groene-zone>

<http://www.hln.be/regio/nieuws-uit-brugge/lappersfortbos-blijft-groen-a2644588/>

<http://www.poeziebos.be/ArchiefGGF.aspx> **dagboeken 3 generaties bosbezitters**

De mensen van het Lappersfort Poëziebos & de bosdichters van de Lappersfort Poets Society zijn **entoesiast** nu de Brugse overheid doet wat ze al sinds mei 2002 belooft. De KMO-zone in de moeder der zonevreemde bossen groen inkleuren. Zo wordt ruimtelijk bedreigd nu **definitief groen erfgoed** voor de volgende generaties. Met dank aan de schepenen Demon en Pierins & oud-schepenen Van Volcem & wijlen de bosbezitters 2001 - 2010 & GGF www.ggf.be die samen met BBL & BOS+ via gemeenteraadsverzoekschrift

2010 de kat de bel aanbonden. Tot slot moet straks U - de Brugse gemeenteraad - nog het definitieve ja-woord geven.

Gemeenteraadsleden : stem ja, stem toekomst & ademruimte !! Uiteraard zien we graag zoveel mogelijk bomen & groen van het NMBS/Infrabel - terrein bij het aanpalende historische Lappersfortbos gevoegd worden. En we hopen dat de toekomstige gebruikers van de aanpalende sites het bos met veel respect zullen benaderen en waarderen. Politici, kleur na het Lappersfortbos daarna ook nog de zuidelijke chartreusegordel groen ! De groene gordel is op zijn best als je hem groen bewaart ! En er is o zo veel leegstand in de vele havens van Brugge !

Aandachtige wandelaars & fietsers langs het kanaallint Brugge - Gent zullen reeds de containers met 'residentie Lappersfort' www.residentielappersfort.be gezien hebben. Neen, wij hebben daar niks mee te maken. De luxeflatbewoners worden wel onze burenen naast het Lappersfortbos. Op leegstaande site houthandel Rammant wordt volop gebouwd en later ook op site Verhelst. BPA Ten Briele is een ander paar mouwen. Daar hield de erfzonde van de politiek kaalkap en lelijk huis. Het werd geen bussestelpaats maar loodsen & kantoren. Verdraagzaam als we zijn, gunnen wij ook deze burenen het levenslicht. Al blijven we herinneren hoe dit bos niet helemaal de droomplek kon worden die we voor ogen hadden. Een poëziebos ipv. een vredesbos!

Hoe kwam die lap grond aan Ten Briele aan zijn naam en waarom is die zo sexy dat projectontwikkelaars en politici die naam overnemen voor luxeappartementen & sportparken met seniorenresidenties ? Ze noemen hun residenties niet naar eerdere burgervaders, maar naar vroegere bosbezitters...De bosrebellin herinnerd in de geschiedenis. U vindt er alles over op de site www.natuurenbos.be/lappersfortbos In Assebroek ligt de Lappersfortstraat aan de overkant van het bos en op de kaart van graaf de Ferraris uit 1776 zien we ter hoogte van het huidige Lappersfortbos een hoeve *Ten Briele* en de naam *Lappersfort* staan. Op een kaart uit 1884 krijgt de hoeve Ten Briele de naam "château". Waarschijnlijk start rond deze periode de uitbouw van het kasteelpark waar nu het Hugo Clauspad door loopt. De bosbezitters kozen in 2001 als naam het Lappersfront, naar de rondtrekkende lappers van weleer. Ze werden een bossennetwerk dat als Groene Gordel Front de Vlaamse politiek bespeelde en heden verder leeft in het Poëziebosnetwerk en zijn vrije stadsdichters <http://www.poeziebos.be/VrijeStadsdichterBrugge.aspx>

In 2014 hadden we in het Lappersfort Poëziebos woordvoerder van de bosminister op bezoek. Die kwam het Vlaamse plan toelichten over de aanpak van de ruimtelijk bedreigde bossen, zodat de oorlog tegen zonevreemde bossen hopelijk ooit stopt. De vergissingen die men beging bij Ten Briele hebben dan toch een hoger doel gediend. In Vlaanderen moeten we zorgen voor bosbehoud en echte bosaangroei. <http://www.belg.be/46619/politiek/akkoord-bereikt-over-bescherming-bedreigde-bossen/>

Ook dat wordt een werk van lange adem. Zeker na de doodzonde van Essers. De inzet van velen blijft nodig. Trek die politici aan hun mouw. Wij dienden alvast lokaal een bomenvoerzoekschrift in bij de gemeenteraad van Brugge. Hier vind je het antwoord <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

We mogen niet klagen. We zijn met niets begonnen en hebben ondertussen een Poëziebos met gedichtenpad. Samen met de overheid gekocht als wakkere burgers. In Vladslo is een vredesbosgedichtenpad aangelegd in het Praatbos, in de schaduw van het

treurende ouderpaar van Käthe Kollwitz. De bosdichters leverden het vredeswoord. De poëzie en het woord. De bosdiplomatie blijft en schrijft... De Vlamingen die dit wensen kunnen van zonsopgang tot zonsondergang even op adem komen naast de drukke treinen- en geschiedeniswereld van het oude Brugge. Of in Vladslo, in het Praatbos rond de soldatenbegraafplaats met het treurende ouderpaar het vredebosgedichtenpad bewandelen. Ons lange verhaal lees je in archief GGF op www.poeziebos.be. Onder andere de dagboeken van drie generaties bosbezitters. Een herinnering om te koesteren.

Eind goed, veel goed. Bedankt voor uw aandacht.

Luc Vanneste en Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society & Poëziebosnetwerk
<https://www.uitinvlaanderen.be/agenda/e/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars/5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84>

(*) Bij de uitreiking van de Groene Gordel Griffel 2015 schreven we... “ De uitdrukking *Een tien met een griffel* ("een zeer goede beoordeling") ontleent haar ontstaans aan een oud gebruik: had een leerling een voortreffelijke prestatie geleverd, dan kreeg hij of zij niet alleen een tien, maar werd bovendien beloond met een nieuwe griffel. Belonen met *symbolische* griffels bestaat nog in de wereld van het jeugdboek. Belangrijke prijzen voor schrijvers van jeugdliteratuur zijn de [Gouden Griffel](#) en de [Zilveren Griffel](#) en de Groene Gordel Griffel is, u gelanceerd op de actiegerichte chartreusewandeling als kleine zusje. Deze mensen krijgen de Groene Gordel Griffel voor bewezen diensten in de KMO-zone van het Lappersfortbos waar zij als drie bosmusketiers handelden. Daar kleurden zij groen wat voorheen ruimtelijk bedreigd was. En werden Brugse gangmaker voor wijs plan bosminister Schauvliege & Muyters om de ruimtelijk bedreigde bossen te ontzonnevremden. Nu is er werk aan de winkel om groene gordels groen te kleuren op de ruimtelijke kaarten van Brugge die scone. Burgemeester Moenaert mag dan al weg zijn; de droom van een industriesite op Brugges mooiste inrijpoort blijft woekeren en telkens weer opduiken. We zijn niet tegen industrie, enkel tegen foute locaties. En we zijn verheugd met de 41 ha leegstaande industriegrond zopas ontdekt...” <http://www.focus-wtv.be/nieuws/groene-gordel-griffel-voor-wilfried-vandaele>

[Vlaamse Triënnale-opdracht voor Brugge : Kleur de bedreigde stadsgordel groen \(je suis chartreuse \)
 Groene Gordel Griffel 2015 uitgereikt aan vier politici & één vzw van goede wil.](#)

PS. het grotere verhaal : in de Hanze & de geschiedenis & de jeugdliteratuur

* **1. de duitse term Hanze { veelheid }** kreeg als betekenis associatie (in een document uit de tweede helft van de twaalfde eeuw en het begin van de dertiende eeuw) en was de naam van het verbond van duitse kooplieden ter verdediging van gemeenschappelijke belangen. De duitse Hanze had een permanent karakter en een groot gebied dat onder hun controle stond. Er was een Hanzeatische liga tussen de steden van neder-duitsland die tussen de dertiende en zestiende eeuw de handel op de Noordzee en de Oostzee beheersten. De handelslieden van de Hanze-liga kochten metalen, wol, onbewerkte stoffen en haalden producten van lokale bedrijven uit Vlaanderen **op de markt in Brugge** en handelswaar uit Frankrijk. In de zestiende eeuw raakte de liga in verval en verdeelde zich in 4 stukken. **Formeel werd de liga nooit ontbonden** maar stuk voor stuk maakten bijna alle steden zich los. Het Hanzeverhaal inspireerde vroeger <http://www.ggf.be/hanzestad/hanzestad.htm> & nu <http://www.poeziebos.be/Home/Participatie.aspx> (met dank aan wereldgeschiedenisboek bij de krant de Morgen, van het Keizerrijk van Karel de Grote tot de Europese expansie) <http://nl.wikipedia.org/wiki/Hanze>

* **2. Brugge 1543... Joris Cassander.** Ein nieder Gottsfürchtiger friedes Liebhaber.

Georg Cassander voor de vrienden in Keulen en Duisburg, waar hij in 1566 overleed; van elkeen verlaten, en heel speciaal ook van zijn Gentse secretaris Cornelis Wouters die - voor zaken naar

Gent teruggekeerd - net te laat kwam om hem nog levend terug te zien. Met Wouters, toen nog kanunnik van de Brugse Donaaskerk was hij uit Brugge weggetrokken in 1543 om een leven van studie en opzoekingen te beginnen naar de bronnen van het oprechte geloven, met speciale aandacht voor de traditie: de kerkvaders, de liturgie. Te Brugge waren tot aan zijn dood zijn medestanders Joos de Damhouder, die hem in de leerstoel Jan deWitte had benoemd; de burgemeester-lifvants van Karel IV : Cornelis Baesdorp; de schepenen Gillis Weyts, Adolf van Meetkerke, de legendarische pius vir (vrome man), ook. Zij waren niet in staat hem veilig te Brugge te laten verblijven.

Zijn ideeën, in het verlengde van het humanistisch christendom : elkeen toe te laten tot de eigen godservaring, maakte hem geschikt de 'Augsburger Confession' (Lutherse kerkleer) van Melancton uit 1531 te herschrijven voor een nieuwe generatie. Zijn 'De Officio pii viri' ,hoe de pius vir zich t.a.v. zijn medemensen had te gedragen, werd leidraad op het concilie van Poissy (wilde de Hugenoten-Calvinisten en de Katholieken verzoenen), samengeroepen door Catharina de Medici in 1562. Hij slaagde er niet in de Bartholomeusnacht (het ombrengen van alle Hugenoten) te voorkomen, net als zijn hoofdpleidooi 'De articulis religionis inter catholicos et protestantes controversiis Consultatio' - dat Wouters posthuum in 1577 liet verschijnen - de tachtigjarige oorlog (1568-1648) niet kon voorkomen. Bij ons, gezien hij noch Calvijn, noch Luthers stellingen bijtrad, en ook de bepalingen van Trente (de Katholieke Contra-reformatie) opzij zette, werd hij in alle talen doodgezwegen; door alle christelijke belijdenissen. Hij overleed net voor hij rector werd van de nieuwe universiteit te Duisburg. (dank aan Fons Dewitte)

* 3. Robin & Marion of Sherwood inspireert Brugse bosbeweging

"Waarom ben je gekomen ?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. ' Om mijn gelofte te breken ' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem... "Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. ' Het doel is onbereikbaar ' bromde Robin lusteloos. ' Mijn pijlen gaan verloren ' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. ' Waarom ? ' vroeg Robin wanhopig. ' Waarop moet ik richten als ik geen doel heb? ' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May) Hernes stem weerklonk. " Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap." (alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz) <http://www.poeziebos.be/ArchiefGGF.aspx>

[Muzes in de moeder der zonevreemde bossen blij met conceptnota 31.01.14 Vlaamse regering ' plan van aanpak ruimtelijk bedreigde bossen ' . Een eerste positieve stap voor de zonevreemde bossen. De lente-wandeling in het Lappersfort Poëziebos is op **zondag 4 mei 2014** om 14u30 met als thema " Poëzie & politiek voor de zonevreemde bossen met oa. kabinet Schauliege \(ov. \) , Bert de Somviele van Bos+ & vlaamse politici van goede wil over de stand van zaken in de bedreigde bossen.](#)

4. 'Dit is letterlijk en figuurlijk een grijze dag voor Brugge', aldus opgepakte buurtbewoner + belangrijkste persknipsels Brugge 2002

Een blik achter de schermen van de ontruiming van het Brugse Lappersfort 14 oktober 2002

Na meer dan een jaar bezetting is het Brugse Lappersfort ontruimd door de federale politie. Hoewel de actie minutieus voorbereid was, verliep de ontruiming echter niet van een leien dakje. Ook bleken er gaten in de hermetische afsluiting rond het bezette bos. De Morgen glipte door de mazen van het net en keek enkele uren toe op de eerste ontruiming van die aard in België. Tot de overijverige federale politie ons de pas afsneed en ons met zachte dwang een Brugse cel ingooide, samen met een bezetter, een buurtbewoner, een sympathisant en twee zelfstandige aannemers. 'Hoewel het mijn droom was om eens opgepakt te worden, is dit een grijze dag voor Brugge en een schande voor Vlaanderen', luidde de commentaar.

Brugge

Van onze medewerker Ben Bleys

Maandagmorgen, rond 10 uur. Het zoveelste telefoontje van het Groene Gordel Front (GGF) komt binnen: Het Lappersfort wordt ontruimd, luidt het ietwat paniekerig aan de andere kant van de lijn. In tegenstelling tot de vorige keren dat het GGF (vals) alarm sloeg, lijkt het deze keer menens. Bij het Brugse bezette bos is het inderdaad alle hens aan dek: de nationale reserve van de federale politie is massaal aanwezig en sluit de omgeving hermetisch af, terwijl de bezetters zich in allerijl verschansen in het Brugse bos. Een sluiptweg langs de terreinen van de NMBS wordt echter maar bewaakt door drie agenten. Een uur later zijn we binnen, maar van een ontruiming geen enkel spoor.

Eenmaal in het bos zelf weerklinkt plotseling een indianenkreet. Op die manier laat een bezetter luidkeels weten dat hij zich niet zonder slag of stoot gewonnen zal geven. In de buurt van zijn boomhut, treft een ploeg agenten alle voorbereidingen om hem goed- of kwaadschiks te verwijderen uit zijn metershoge hut: een agent zet een ladder tegen de boom, terwijl een collega op hem inpraat. Een hoogtewerker wordt aangerukt. Ondertussen patrouilleren politieploegen door het bos, op zoek naar bezetters die hun boomhut of het versterkte fort niet meer haalden. Tot drie maal passeren enkele nietsvermoedende agenten onze voorlopige schuilplaats. Enkele minuten later is de kust vrij. Op naar de volgende bunker.

Plotseling krijgen enkele passanten ons in de gaten. Een vluchtpoging naar een dichtbijgelegen fabrieksterrein mag niet meer baten. Ingesloten. Ze maken echter onmiddellijk duidelijk dat ze geen agenten, maar fabrieksarbeiders zijn. Bereidwillig tonen ze ons een pad dat dwars door het Brugse bos loopt. Volgens hen zijn ook de fotograaf en een VRT-ploeg langs hier het bos ingeslopen. Terug op pad. Een eindje verder speelt een nog vrije vogel een kat en muis-spelletje met een politiepatrouille. Zijn vlucht zal echter niet lang duren: een tweede patrouille snijdt hem de pas af en verwijderd hem onmiddellijk van het terrein.

Dichtbij de harde kern van het bezette bos, is het onze beurt. Door de massale politieaanwezigheid kunnen we geen kant meer uit. Twee agenten betrapten ons op heterdaad en verwijderen ons met zachte dwang uit het bos. Op weg naar buiten, wordt de ernst van de zaak pas echt duidelijk: niet alleen is het versterkte fort al ontruimd, ook de overvalwagens rijden af en aan met opgepakte bezetters. Het zijn echter niet alleen bezetters die in de klappen delen, ook een buurtbewoner en sympathisant zijn opgepakt. Op weg naar de kazerne laten ze blijken dat ze makkelijk binnengeraakt zijn. 'We zijn gewoon het bos binnengewandeld', klinkt het lacherig. 'Maar goed, het was mijn droom om eens opgepakt te worden'.

Opgesloten in de Refuge, het voormalig hoofdkwartier van de rijkswacht en het huidig opvangcentrum voor vluchtelingen, vergaat hen het lachen. 'Dit is letterlijk en figuurlijk een grijze dag voor Brugge en een schande voor Vlaanderen', zuchten ze. Even later sijpelen nog tientallen arrestanten binnen. Enkele uren na onze administratieve aanhouding, krijgen we gezelschap van twee zelfstandige aannemers. De Brugse broers zijn als één van de eersten opgepakt, maar hebben een gsm binnengesmokkeld in de kleine cel. De echtgenote van één van hen laat weten dat er ondertussen massaal protest uitgebroken is in het Brugse centrum. De lokale politie is echter onverbiddelijk: ook de betogingen worden uit elkaar geslagen.

Vijf uur later zijn de laatste bezetters nog steeds niet uit het bos verwijderd. Aan de rand van het bos komen er relletjes van met sympathisanten die zich een weg naar het bos proberen forceren, maar de ontruiming gaat onverminderd voort. Tot na het vallen van de duisternis, als het moet. De federale politie laat schijnwerpers aanrukken en blijft in verhoogde staat van paraatheid. Via de sluiptweg van deze ochtend is er deze keer echter geen doorkomen aan. Hoewel de federale politie meer dan een maand tijd hadden om de actie voor te bereiden, verliep de ontruiming zelf niet van een leien dakje. Een onverwacht harde noot om kraken, was dan weer het protest dat in Brugge losbrak. Zie ook archief op www.ggf.be of www.poeziebos.be (dank aan De Morgen)